

ปีการศึกษา 2532

การขยายสัญญาณแบบคลาสดี

(CLASS D POWER AMPLIFIER)

026879

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาโทบริหารการศึกษา 2532

เรื่อง การขยายสัญญาณแบบคลาสดี

(CLASS D POWER AMPLIFIER)

ผู้จัดทำ

1. นายธีรสันต์ กุลมงคลรัตน์ 29.1075

2. นายนิรันดร์ ว่องไววุฒิกุลเดช 29.1082

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(อ.สนธิ์ สวรรคศิลป์.....)

วงจรขยายกำลังแบบคลาสดี
(CLASS D POWER AMPLIFIER)

นายธีรสันต์ กุลมงคลรัตน์ 29.1075

นายนิรันดร์ ว่องไววุฒิกุลเดช 29.1082

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.มนัส สังวารศิลป์

ปีการศึกษา 2532

บทคัดย่อ

การขยายสัญญาณแบบคลาสดี เป็นการขยายสัญญาณแบบหนึ่ง ซึ่งอาศัยหลักการของ pulse width modulation คือ การนำเอาคลื่นพาหะ (คลื่นสัญญาณสามเหลี่ยม) มาทำการ modulate กับ สัญญาณ input โดยใช้ voltage comparator เปรียบเทียบสัญญาณสามเหลี่ยมกับสัญญาณ input โดย output ที่ได้ จะเป็น pulse ที่มีความกว้างของสัญญาณ เปลี่ยนไปตามขนาดของสัญญาณ input

สัญญาณที่ได้จากการ modulate จะถูกนำไปขับภาค output ซึ่งทำงานในลักษณะของ switching และนำสัญญาณที่ได้จากภาคนี้ มาผ่านวงจรกรองความถี่ต่ำผ่านต่อไป ซึ่งจะได้สัญญาณเอาพุที่มีลักษณะ เหมือนอินพุท

ข้อดีของวงจรขยายสัญญาณแบบคลาสดี คือ การสูญเสียของพลังงานจะมีน้อยโดยมีประสิทธิภาพเกือบ 100 %

ส่วนข้อเสียของวงจรขยายแบบนี้คือ ต้องการวงจรกรองความถี่ต่ำผ่านที่ดีมาก และการสวิตช์ของกระแสสูงๆ ทำให้เกิด noise ขึ้น ซึ่งเรียกว่า electromagnetic interference (EMI)

สำหรับจุดประสงค์ของ project นี้ คือการใช้วงจรขยายกำลังแบบคลาสดีเพื่อไดรฟ์ โยคินจวมอนิเตอร์

CLASS D POWER AMPLIFIER

MR. TEERASAN KOONMONGKOLRAT 29.1075

MR. NIRAN WONGWAIWUTTIKULDEJ 29.1082

ADVISOR

ASSOCIATE PROFESSOR MANUS SUNGWORASIL

ABSTRACT

A class-d amplifier is one which its fundamental component is a pulse-width modulator. By using a sawtooth generator and a voltage comparator , a pulse-width modulator can be constructed.

A pulse-width modulator will produce a train of pulses having widths that are proportional to the level of the amplifier's input signal.

The output of pulse-width modulator is used for driving the output stage of the class-d amplifier , causing it to switch on and off as the pulses switch between high and low.

The principal advantage of a class-d amplifier is that it may have a very high efficiency , approaching 100% .

The principal disadvantage are the need for a very good low pass filter and the fact that high-speed switching of heavy currents generates noise through electromagnetic coupling , called electromagnetic interference , or EMI

The purpose of this project is to use a "class-d power amplifier" for driving the yoke-coil which used in a monitor.

สารบัญ

1. บทนำ	หน้าที่	1
2. ทฤษฎี	"	3
2.1 ฟังก์ชันมอดคูลูเลเตอร์	"	4
2.2 ไตรเวอร์	"	6
2.3 วงจรขยายในภาคเอาพุท	"	6
2.4 วงจรรองความถี่ต่ำผ่าน	"	7
2.5 วงจรป้อนกลับ	"	10
3. การออกแบบและการสร้าง	"	11
3.1 วงจรสร้างสัญญาณสามเหลี่ยม	"	11
3.2 วงจรฟังก์ชันมอดคูลูเลเตอร์	"	17
3.3 วงจรไตรเวอร์	"	21
3.4 วงจรสวีทชิงแอมพลิฟลายเวอร์	"	23
3.5 วงจรรองความถี่ต่ำผ่าน	"	26
3.6 วงจรป้อนกลับ	"	27
4. ผลการทดลอง	"	28
5. สรุปและวิจารณ์	"	34

บทที่ 1 บทนำ

ในบทนี้ จะกล่าวถึงการขยายสัญญาณแบบต่างๆโดยย่อ เพื่อเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของการขยายสัญญาณแบบต่างๆ เพื่อแสดงเหตุผลว่า ทำไมจึงเลือกใช้การขยายสัญญาณแบบคลาสซี

-การขยายแบบคลาสเอ เป็นการขยายสัญญาณแบบที่ให้ผลการขยายสัญญาณที่ดีที่สุด โดยไม่มีความเพี้ยนของสัญญาณ(distortion) แต่ให้ผลทางด้านกำลังขยายสัญญาณต่ำที่สุด (low efficiency) และสำหรับการขยายแบบคลาสเอนี้ ในภาวะที่รอสัญญาณ(quiescent) จะเกิดการสูญเสียพลังงาน ซึ่งจะแปรเปลี่ยนไปในรูปพลังงานความร้อนประมาณ 75-80% ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์

-การขยายแบบคลาสบี และ คลาสเอบี ซึ่งโดยทั่วไปใช้การขยายโดยวงจรที่เรียกว่า พูช-พูล (push-pull) และวงจรคอมพลีเมนทารี (complementary) ซึ่งใช้หลักการขยายสัญญาณแบบครึ่งคลื่น ข้อดีของวงจรมี ก็คือ ในภาวะรอสัญญาณจะเกิดการสูญเสียพลังงานน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคลาสบี เมื่อเทียบกับคลาสเอบี แต่คลาสบีจะทำให้เกิดความเพี้ยน (cross over distortion) ในการแก้ปัญหานี้ ผู้ออกแบบได้ทำการออกแบบวงจรขยายแบบคลาสเอบี เพื่อกำจัดความเพี้ยนดังกล่าว แต่ในขณะเดียวกัน วงจรขยายสัญญาณแบบคลาสเอบี ก็ยังคงมีการสูญเสียพลังงานในรูปความร้อน และแน่นอนซึ่งคงมีความเพี้ยนของสัญญาณอยู่บ้าง

-การขยายแบบคลาสซี เป็นการออกแบบการทำงานในย่านไม่ลิเนียร์(non linear) เพื่อให้เกิดความเพี้ยนของสัญญาณ และทำให้เกิดการรวมตัวและการหักล้างของสัญญาณทางความถี่ ทำให้เกิดสัญญาณใหม่เกิดขึ้น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คือ การทำงานของวงจรมิกเซอร์ (mixer) ในเครื่องรับวิทยุทั่วไป

-การขยายสัญญาณแบบคลาสดี และคลาสเอซ เป็นการออกแบบเพื่อขยายให้ได้กำลังขยายสูงสุด โดยใช้ power supply และ heatsink ขนาดเล็ก การขยายใช้ power transistors ขยายกำลังสองชุด และ power transistors ชุดสุดท้าย จะมีไฟเลี้ยงพิเศษสำหรับการขยายโดยเฉพาะ คุณสมบัติในการขยายแบบคลาสดีและเอซให้ผลในการรับสัญญาณดีมาก แต่ในการออกแบบ ยังคงจำเป็นต้องใช้ขนาดของ amplifier ที่มีขนาดใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาคไฟเลี้ยงของชุด amplifier ดังกล่าว จะทำให้รูปแบบของชุด

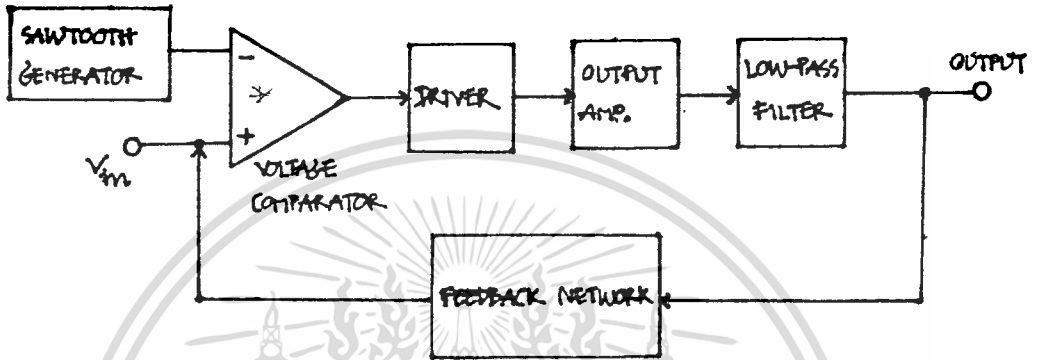
amplifier มีขนาดใหญ่และมีน้ำหนักมากขึ้น

- การขยายสัญญาณแบบคลาสดี เป็นการขยายสัญญาณแบบ switching amplifier และลักษณะการขยายแบบนี้ จะบังคับให้ power transistor อยู่ในภาวะ on หรือ cutoff เต็มรูปสัญญาณ ซึ่งจะทำให้เกิดการสูญเสียพลังงานความร้อนน้อยที่สุด เนื่องจากในสภาวะคัทออฟ จะไม่มีกระแสไฟฟ้าไหลผ่าน power transistor และ ในภาวะ on หรือ อิ่มตัว (saturation) นั้นความต่างศักย์ที่ตกคร่อมตัว power transistor จะน้อยมาก เกือบเท่ากับศูนย์ ทำให้การขยายแบบคลาสดีนี้เกือบไม่มี power dissipation เลย แต่ในทางปฏิบัติ ส้อมจะต้องมีการสูญเสียบ้าง แต่ยังคงสูญเสียน้อยกว่าการขยายสัญญาณแบบอื่นๆ ทั้งหมด ส่วนข้อเสียของวงจรขยายแบบนี้ คือ ความเพี้ยนของสัญญาณจะมีสูง ทำให้ต้องการวงจร low pass filter ที่มีคุณภาพดีมากๆ และการสวิตช์ของกระแสสูงๆ ทำให้เกิดnoise ขึ้น ซึ่งเรียกว่า electromagnetic interference (EMI) เกิดขึ้น ทำให้วงจรในภาคขยายต้องมีการชิลด์อย่างดี เพื่อลดผลกระทบที่จะมีต่ออุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ

สำหรับจุดประสงค์ของ project นี้ ก็เพื่อใช้ class d power amplifier ในการ โดรว์ yoke-coil ในจอมอนิเตอร์ ซึ่งมีอินพุตเป็นสัญญาณ sawtooth และไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงความเพี้ยนของสัญญาณมากนัก ดังนั้น เพื่อให้การสูญเสียพลังงานน้อยที่สุด และ ประสิทธิภาพมากที่สุด จึงเลือกใช้การขยายสัญญาณแบบคลาสดี โดรว์ใช้ power mosfet ซึ่งใช้งานได้ถึงความถี่สูง แทน power transistor ในภาคเอาพุท

ลักษณะการทำงานของวงจรรขยายสัญญาณแบบคลาสดี

สามารถแสดงในลักษณะของบล็อกไดอะแกรมดังนี้

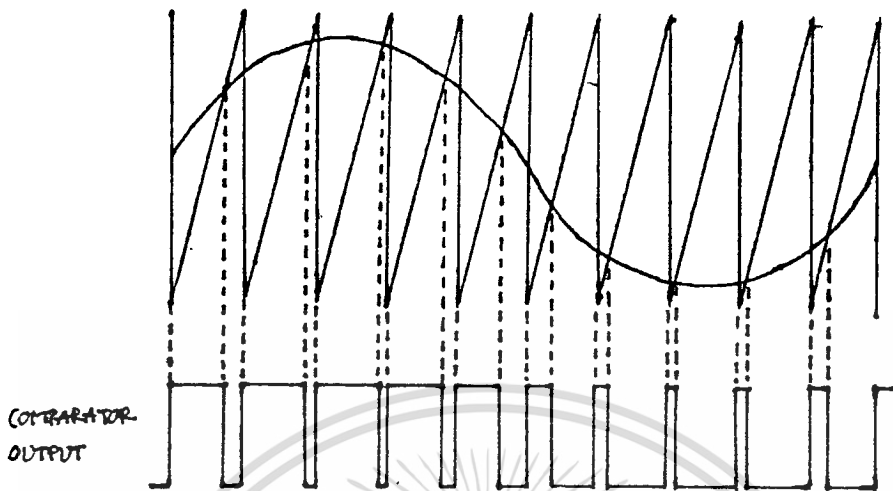

โดยจะกล่าวถึงรายละเอียดการทำงานของวงจรในส่วนต่างๆโดยละเอียดต่อไป

2.1 โมดูลีความอดคูลเลเตอร์ (pulse-width modulator)

เป็นส่วนประกอบที่สำคัญมากในวงจรรขยายแบบคลาสดี โดยจะทำหน้าที่ให้กำเนิดพัลส์ ซึ่งจะส่งไปยังภาคไดรเวอร์ต่อไป โดยพัลส์ที่ได้ จะมีลักษณะเป็นพัลส์ที่มีความกว้างของสัญญาณ เปลี่ยนไปเป็นสัดส่วนตามขนาดของสัญญาณอินพุต

โดยเมื่อระดับสัญญาณอินพุตต่ำ, พัลส์จะแคบ และเมื่อระดับสัญญาณอินพุตสูง, พัลส์จะกว้าง ดังแสดงในรูป 2.2

รูป 2.2 แสดงลักษณะของสัญญาณพัลส์วิดมอดคูลเลชั่น

ซึ่งจะเห็นว่า เมื่อสัญญาณอินพุตเพิ่มขึ้นและลดลง จะทำให้ความกว้างของพัลส์เพิ่มขึ้นและลดลงด้วย โดยเป็นส่วนตรงกันกับสัญญาณอินพุต

ส่วนรูป 2.3 แสดงการสร้างพัลส์วิดมอดคูลเลเตอร์ โดยการใช้วงจรสร้างสัญญาณสามเหลี่ยม (triangular generator) และ วงจรโวลเตจคอมพาราเตอร์ (voltage comparator) โดยความเป็นเชิงเส้น (linearity) ของพัลส์วิดมอดคูลเลเตอร์ จะขึ้นอยู่กับความเป็นเชิงเส้นของสัญญาณสามเหลี่ยม

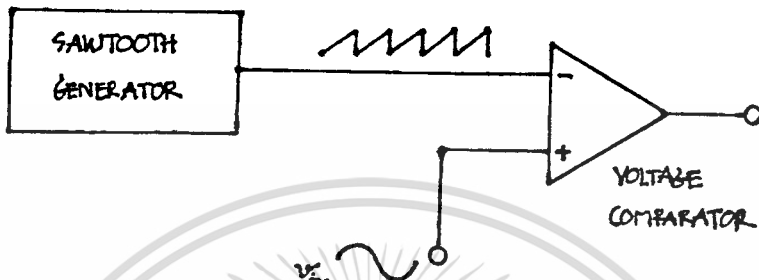
สัญญาณอินพุตและสัญญาณสามเหลี่ยมจะถูกนำไปรวมกัน โดยใช้วงจรโวลเตจคอมพาราเตอร์ โดยสัญญาณอินพุตป้อนเข้าที่ non inverting input และสัญญาณสามเหลี่ยมป้อนเข้าที่ inverting input

เมื่อสัญญาณสามเหลี่ยมมีขนาดสูงกว่าสัญญาณอินพุต เอาพุทของคอมพาราเตอร์จะเป็น "0" (low) เมื่อสัญญาณสามเหลี่ยมมีขนาดต่ำกว่าสัญญาณอินพุต เอาพุทของคอมพาราเตอร์จะเป็น "1" (high) โดยทั้งนี้ โวลเตจของสัญญาณสามเหลี่ยม (peak-to-peak voltage) ต้องมีขนาดใหญ่มากกว่าโวลเตจของสัญญาณอินพุต

โดยความถี่ของสัญญาณสามเหลี่ยม ควรจะมีความถี่มากกว่าสัญญาณอินพุตอย่างน้อยสิบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เท่า โดยจากหลักการนี้ จะได้นัลส์ที่มีความกว้างของนัลส์เปลี่ยนแปลงไปตามขนาดของสัญญาณอินพุท

รูป 2.3 แสดงการสร้างพัลส์วามอดคูลเลเตอร์

2.2 ภาคไดรเวอร์ (driver)

เมื่อได้สัญญาณจากส่วนนัลส์วามอดคูลเลเตอร์แล้ว สัญญาณที่ได้จะถูกนำมาผ่านภาคไดรเวอร์เพื่อไดรว์ภาคเอาพุทต่อไป โดยจะเป็นตัวไดรว์ให้ภาคเอาพุทสวิตซ์ on และ off ในขณะทีสัญญาณนัลส์ที่เข้ามาสวิตซ์ high และ low

2.3 วงจรขยายในภาคเอาพุท (Output Switching Amplifier)

วงจรขยายในภาคเอาพุท จะประกอบด้วย power mosfet 2 ตัว สลับกันทำงาน โดยจะทำงานในลักษณะของนุ้ชพูล (push-pull) โดยขณะที่มอสเฟตตัวหนึ่ง on อีกตัวหนึ่งจะ off การทำงานของมอสเฟตทั้งสอง จะถูกควบคุมโดยสัญญาณจากภาคไดรเวอร์ เพื่อให้มอสเฟตทั้งสอง on และ off ตามลักษณะของสัญญาณนัลส์ที่เข้ามาซึ่งถูกสวิตซ์เป็น high และ low

2.4 วงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน (low pass filter)

วงจรส่วนนี้ ทำหน้าที่กรองสัญญาณความถี่สูงออก ให้เหลือแต่สัญญาณความถี่ต่ำ โดยสัญญาณที่ได้จากการมอดูเลต จะเป็นการผสมระหว่างคลื่นพาหะ (คลื่นสามเหลี่ยม) กับสัญญาณอินพุท โดยคลื่นพาหะจะเป็นคลื่นที่มีความถี่สูง และสัญญาณอินพุทจะเป็นสัญญาณที่มีความถี่ต่ำ

ในวงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน จะกรองเอาคลื่นสามเหลี่ยมออกให้เหลือแต่สัญญาณอินพุท โดยการใช้วงจรที่ประกอบด้วย L และ C

ในรูปที่ 2.5 แสดงตัวอย่างวงจรซึ่งเป็นแบบ L โดยวงจรกรองทั้งหมดอาศัยข้อดีจากความจริงที่ว่า ตัวเก็บประจุกับคอยล์ทำงาน กลับกันในกรณีของกระแสสลับ นั่นคือ ค่าอินดักทีฟ รีแอกแตนซ์ (inductive reactance) เพิ่มขึ้นตามความถี่ ส่วนค่าคาปาซิทีฟ รีแอกแตนซ์ (capacitive reactance) ลดลงตามความถี่ ดังนั้นในวงจร

กรองความถี่ต่ำ จะมีค่ารีแอกแตนซ์ลดลงเมื่อความถี่เพิ่มขึ้น จึงเป็นการบายพาสความถี่สูง แต่จะมีค่ารีแอกแตนซ์เพิ่มขึ้นต่อความถี่ต่ำสำหรับกรณี parallel unit (ตัวเก็บประจุต่อคร่อมลายน์) และจะมีค่ารีแอกแตนซ์ต่อความถี่สูงเพิ่มขึ้น และ ผ่านความถี่ต่ำไปได้ในกรณีของ series unit (คอยล์ต่อกับลายน์)

วงจรฟิลเตอร์ส่วนใหญ่ ผลคูณของอิมพีแดนซ์ที่ได้จากค่าความจุและความเหนี่ยวนำจะคงที่ตลอดตามการเปลี่ยนแปลงของความถี่ (เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงกลับกันของค่ารีแอกแตนซ์) ยกตัวอย่างเช่น ถ้าค่าคาปาซิทีฟ รีแอกแตนซ์ลดลงตามการเพิ่มขึ้นของความถี่แล้ว ค่าอินดักทีฟ รีแอกแตนซ์จะเพิ่มขึ้นด้วยจำนวนที่เท่ากัน จากคุณลักษณะอิมพีแดนซ์ของวงจรที่มีค่าคงที่ตลอดนี้ เราจึงเรียกว่วงจร constant-k filter

ปัญหาอย่างหนึ่ง ที่มักพบกับวงจรฟิลเตอร์แบบ L พื้นฐานดังกล่าว ก็คือ มันไม่อาจให้ ความถี่ความถี่คัทออฟ (f_c) ที่ sharp ได้ ด้วยเหตุนี้หากต้องการให้ความถี่คัทออฟ sharp มากๆแล้ว ก็ต้องเพิ่มคอยล์อีกชุดหนึ่งเข้าไปดังแสดงในรูปที่ 2.6 วงจรแบบนี้ เรียกว่วงจรฟิลเตอร์แบบ T โดยในวงจรฟิลเตอร์แบบ T นี้ ค่าของตัวเก็บประจุ C ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามกรณีของแบบ L และสมการคงเหมือนกัน ทั้งนี้ค่าความเหนี่ยวนำทั้งหมดของ L_1 และ L_2 ต้องให้มีค่าเท่าเทียมกับของคอยล์ชุดเดียวในแบบ L ซึ่งโดยปกติแล้ว ค่าความเหนี่ยวนำทั้งหมดที่ต้องการจะ ได้จากการแบ่งค่ากันระหว่าง 2 คอยล์ ดังนั้น แต่ละคอยล์ในวงจรกรองความถี่ต่ำแบบ T ก็จะมีค่า เป็นครึ่งหนึ่งของค่าความเหนี่ยวนำที่ต้องการทั้งหมด

นอกจากนี้ ความชัน (sharpness) ของความถี่ สามารถเพิ่มขึ้นได้ด้วยการเพิ่มความถี่ของตัวเก็บประจุเข้าไปอีกตัวหนึ่ง ดังแสดงในรูปที่ 2.7 ซึ่งวงจรแบบนี้มีชื่อเรียกว่าแบบพาย โดยในวงจรฟิลเตอร์แบบพายนี้อัตราของ L ไม่เปลี่ยนแปลง แต่ค่าของตัวเก็บประจุทั้งหมด (C_1 และ C_2) จะต้องมีค่าเท่ากับค่าของตัวเก็บประจุตัวเดียวในวงจรฟิลเตอร์แบบ L ดังนั้นโดยปกติแล้วตัวเก็บประจุแต่ละตัวในวงจรกรองความถี่ต่ำแบบพาย จะเป็นครึ่งหนึ่งของค่าความถี่ที่ต้องการ

ในกรณีที่เราต้องการจุดคัทออฟที่ชัดเจน นุ่มนวลมากกว่าและ sharp ด้วย ซึ่งไม่อาจกรองได้จากวงจรกรองแบบ constant-k เราจะใช้วงจรกรองแบบ m-derived

วงจรมีลักษณะให้มีการลดทอนที่ความถี่เฉพาะที่เหนือกว่าความถี่คัทออฟ (f_c) อย่างไม่สิ้นสุด (infinite) โดยที่อิมพีแดนซ์ของอุปกรณ์จะเกี่ยวข้องกับค่าคงที่ "m" (m-constant) ซึ่งในรูปสมการเป็นความสัมพันธ์ของอัตราส่วนระหว่างความถี่คัทออฟ (f_c) กับความถี่ของการลดทอนอนันต์ (infinite attenuation) หรือ f_∞ ซึ่งค่าคงที่ "m" นี้ มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และปกติจะมีค่าประมาณ 0.6

โดยสมการที่ใช้ในการกำหนดค่าต่างๆของวงจร สามารถหาได้จากสมการดังต่อไปนี้

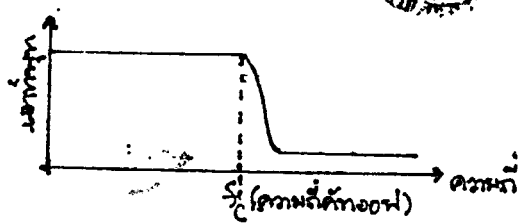
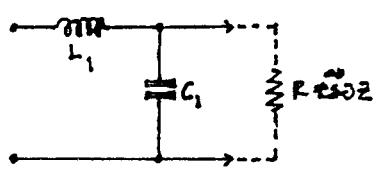
$$L_1 = mR/3.1416f_c$$

$$L_2 = (1-m^2)R/(4m*3.1416*f_c)$$

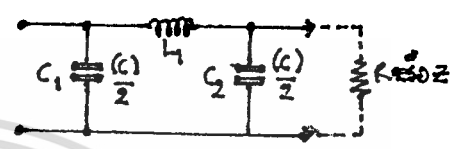
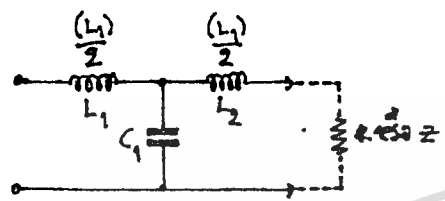
$$C_1 = m/(3.1416*f_c*R)$$

$$m(\text{constant}) = \sqrt{(1-(f_c^2)/f_\infty^2)}$$

$$C_2 = \{(1-m)^2\}/(4*m*3.1416*f_c*R)$$

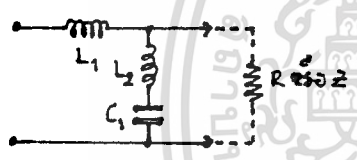

รูปที่ 2.5 วงจรแบบ L, LOW-PASS, CONSTANT-K FILTER

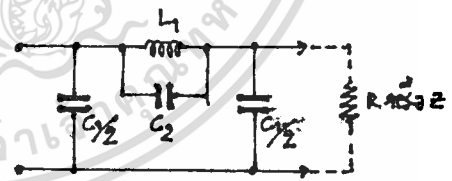
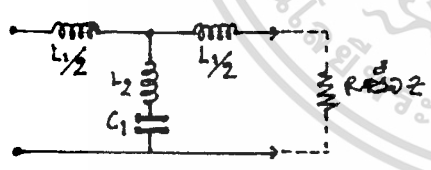

รูปที่ 2.6 วงจรแบบ T, LOW-PASS, CONSTANT-K FILTER

รูปที่ 2.7 วงจรแบบ π, LOW-PASS, CONSTANT-K FILTER

ก) แบบ T

ข) แบบ π

ค) แบบ π

วงจรกรองความถี่ต่ำ m-derived

2.5 วงจรป้อนกลับ (feedback circuit)

วงจรในส่วนนี้ เป็นวงจรที่ใช้การป้อนกลับแบบลบ เพื่อลดความเพี้ยนของสัญญาณที่จะเกิดขึ้นที่ภาคเอาพุท โดยวงจรนี้จะ เซนต์กระแสจากภาคเอาพุท แล้วทำการป้อนกลับแบบโวลเตจมายังภาคอินพุท

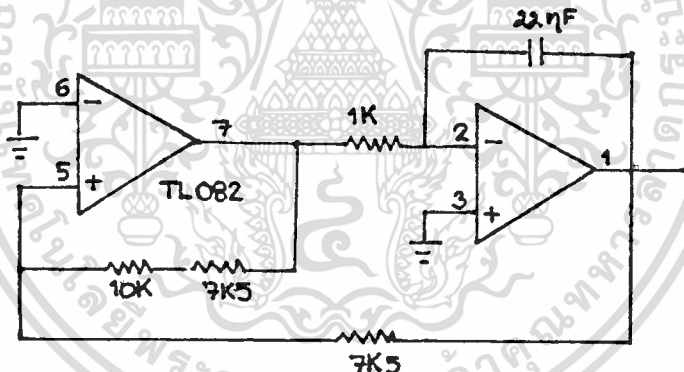

บทที่ 3 การออกแบบและการสร้างวงจร

วงจรขยายกำลังแบบคลาสซี ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

- 3.1 วงจรสร้างสัญญาณสามเหลี่ยม
- 3.2 วงจร pulse width modulator
- 3.3 วงจร driver
- 3.4 วงจร switching amplifier
- 3.5 วงจร low pass filter
- 3.6 วงจร feedback

3.1 วงจรสร้างสัญญาณสามเหลี่ยม

รูป 3.1 แสดงวงจรสร้างสัญญาณสามเหลี่ยม

วงจรนี้ประกอบด้วยออปแอมป์ 2 ตัว สามารถสร้างสัญญาณสี่เหลี่ยม (square wave) กับ สัญญาณสามเหลี่ยม (triangular wave) ได้

โดยออปแอมป์ตัวแรก ถูกต่อในลักษณะของคอมพาราเตออร์ซึ่งมี reference voltage ที่ 0 โวลต์ เอนพุทที่ได้ออกมาจะเป็น square wave

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนออปแอมตัวที่สอง ถูกต่อในลักษณะของอินทิเกรเตอร์ (integrator) โดยจะอินทิเกรตสัญญาณสี่เหลี่ยมที่เข้ามา ดังนั้นเอาท์พุทที่ได้จะเป็นสัญญาณสามเหลี่ยม

แอมพลิจูดของ square wave จะถูกกำหนดโดย output swing ของออปแอมตัวแรก และ แอมพลิจูดของคลื่นสามเหลี่ยม จะถูกกำหนดโดยอัตราส่วนของ R_1/R_2 และขนาดของสัญญาณสี่เหลี่ยม

ส่วนความถี่ของการออสซิลเลชัน เป็นดังสมการต่อไปนี้

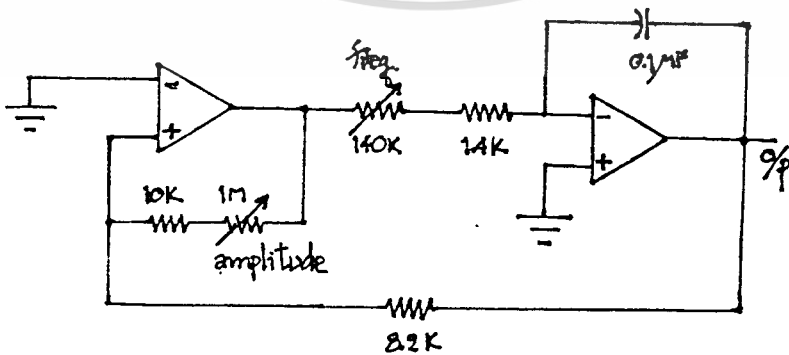
$$f_o = R_2 / 4CRR_1$$

แอมพลิจูดของสัญญาณสามเหลี่ยม เป็นดังสมการต่อไปนี้

$$V_o = V_i R_1 / R_2$$

ใน project นี้ ต้องการสร้างสัญญาณสามเหลี่ยมที่มีขนาด 10 V และมีความถี่ 20 kHz ค่าต่างๆที่คำนวณได้ จะอยู่ในรูปที่ 3.1

นอกจากนี้ วงจรสร้างสัญญาณสามเหลี่ยมได้มีการออกแบบเพื่อความสะดวกโดยไม่ต้องมาคำนวณค่าต่างๆโดยใช้ความต้านทานปรับค่าได้ เป็นตัวปรับทั้งทางด้านแอมพลิจูดและความถี่ ดังแสดงในรูปที่ 3.2

รูป 3.2 แสดงวงจรสร้างสัญญาณสามเหลี่ยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะวิธีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

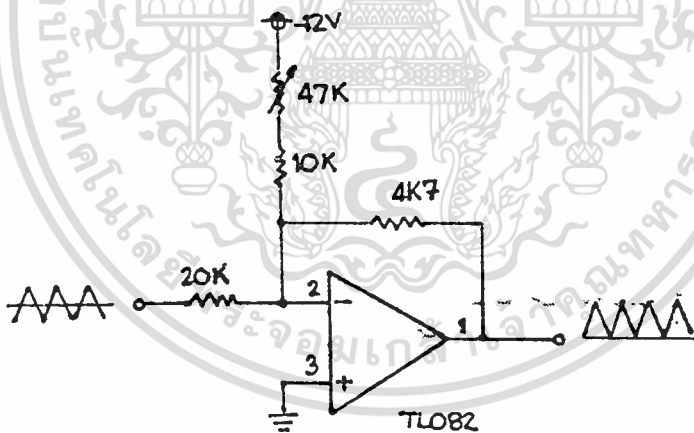
คลื่นสัญญาณสามเหลี่ยมที่ได้จากรูป 3.1 มีขนาด 10 V_{pp} และ มีความถี่ 20 kHz ซึ่งจะ swing จาก -5 โวลต์ถึง 5 โวลต์ แต่เนื่องจากมีส่วนของสวิตชิงแอมพลิฟายเออร์ต่ออยู่ในลักษณะของวงจรพหุคูณ โดยมี power mosfet 2 ตัว คือ P และ N channel สลับกันทำงาน ดังนั้นสัญญาณที่จะไปไดรฟ์เกทของ mosfet จึงควรแยกเป็น 2 ซีก คือ ทางซีกบวกและทางซีกลบ โดยสัญญาณทางซีกบวกจะไปไดรฟ์ p channel mosfet และสัญญาณทางซีกลบจะไปไดรฟ์ n channel mosfet

วิธีการยกระดับคลื่นสามเหลี่ยม ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน

3.1.1 ยกกระดับคลื่นสามเหลี่ยมขึ้นมาอยู่ที่ซีกบวก

3.1.2 ยกกระดับคลื่นสามเหลี่ยมลงไปที่ซีกลบ

3.1.1 การยกกระดับคลื่นสามเหลี่ยมมาที่ซีกบวก

รูปที่ 3.3 แสดงวงจรยกระดับสัญญาณสามเหลี่ยมมาที่ซีกบวก

วงจรนี้ใช้หลักการของ summing amplifier คืออินพุทของวงจรมี 2 ส่วนประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยสัญญาณสามเหลี่ยมจากวงจรรูป 3.1 และ ไฟเลี้ยง DC -12 โวลต์

วิธีการคำนวณ จะใช้หลักการของ super position คือ จะแยกคิดอินพุทของแต่ละตัว แล้วนำเอาพิกที่ได้อมารวมกัน

ก. อินพุทเป็นสามเหลี่ยม จะถูกความต้านทาน 20k และ 4.7k ลดทอนลง ดังสมการต่อไปนี้

$$\begin{aligned}V_o &= -R_f V_1 / R_1 \\ &= 4.7 * 10 / 20 \\ &= 2.35 \text{ volt}\end{aligned}$$

เอาพิกจากส่วนนี้ จะเป็นคลื่นสามเหลี่ยมที่มีขนาดเท่ากับ 2.35 โวลต์

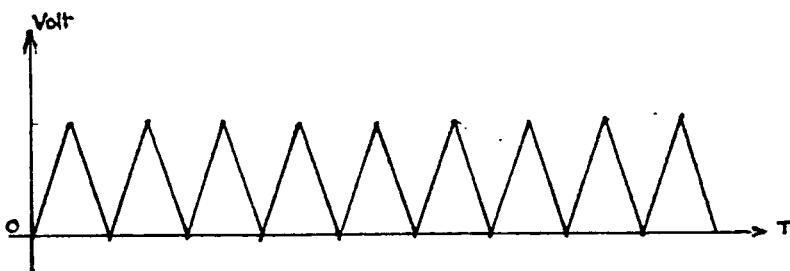
ข. อินพุทเป็นไฟเลี้ยง -12 โวลต์

$$\begin{aligned}V_o &= -R_f V_2 / R_2 \\ &= -4.7 * (-12) / 57 \\ &= 1 \text{ volt}\end{aligned}$$

เอาพิกจากส่วนนี้ จะเป็นไฟ DC มีขนาด 1 โวลต์

เมื่อนำเอาพิกของทั้งสองส่วนมารวมกัน จะได้คลื่นสามเหลี่ยมที่ถูกยกระดับขึ้นมาที่อีก

บวก ดังแสดงในรูปที่ 3.4

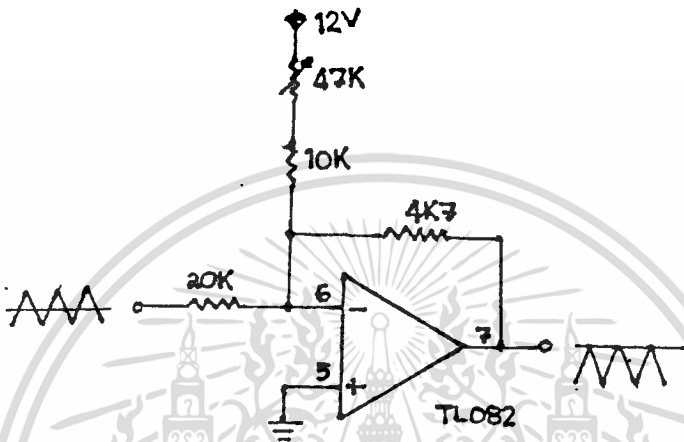

รูป 3.4 แสดงสัญญาณสามเหลี่ยมที่ถูกยกระดับไปอีกบวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงจรในส่วนนี้มีความสำคัญต่อระบบ โดยเฉพาะดีซีออฟเซต สามารถแก้ไขได้โดยใช้ความต้านทานปรับค่าได้ ดังแสดงในรูป 3.3

3.1.2 การยกระดับคลื่นสัญญาณสามเหลี่ยมลงไปที่ชีกลบ

รูปที่ 3.5 แสดงวงจรยกระดับคลื่นสัญญาณสามเหลี่ยมลงไปที่ชีกลบ

วงจรนี้ ใช้หลักการเดียวกัน กับวงจรที่ยกระดับสัญญาณไปชีกบวก ต่างกันตรงที่สัญญาณอินพุตที่เป็นไฟเลี้ยง DC กล่าวคือ วงจรที่ยกระดับคลื่นสามเหลี่ยมไปชีกลบจะป้อนอินพุต +12 โวลต์ดีซี ส่วนวงจรที่ยกระดับคลื่นสามเหลี่ยมขึ้นไปที่ชีกบวก จะป้อนอินพุตเป็นไฟเลี้ยง -12 โวลต์ดีซี

วิธีการคำนวณ

ก. อินพุตเป็นสามเหลี่ยม จะถูกความต้านทาน 20k และ 4.7k ลดทอนสัญญาณลงดังสมการ

$$\begin{aligned} V_o &= -V_i * R_f / R_i \\ &= 10 * 4.7 / 20 \\ &= 2.35 \text{ volt} \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอาพุทที่ได้จากส่วนนี้ จะเป็นคลื่นสามเหลี่ยมที่กลับเฟสกับอินพุทและมีขนาด 2.35

โวลต์

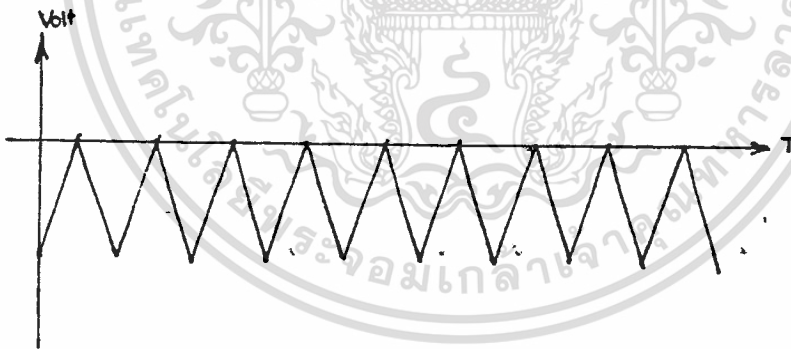
ข. อินพุทเป็นไฟเลี้ยง +12 โวลต์ดีซี

$$\begin{aligned} V_o &= -V_i * R_2 / R_1 \\ &= -12 * 4.7 / 57 \\ &= -1 \text{ volt} \end{aligned}$$

เอาพุทที่ได้จากส่วนนี้จะ เป็นไฟดีซี มีขนาด -1 โวลต์

เมื่อรรวมเอาพุทที่ได้เข้าด้วยกัน จะได้คลื่นสามเหลี่ยม ที่ถูกยกระดับลงมาที่รีกอบ

ดังแสดงในรูปที่ 3.6

3.2 วงจรนัลซ์วิคมอดคูลเตอร์

ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

1. วงจรสร้างสัญญาณสามเหลี่ยม

2. วงจรโวลเตจคอมพาราเตอร์ ซึ่งใช้สำหรับเปรียบเทียบสัญญาณอินพุตกับสัญญาณสามเหลี่ยม โดยอาศัยหลักการที่ว่า

-ถ้าสัญญาณที่ป้อนเข้าขา non inverting มากกว่าสัญญาณที่เข้าขา inverting เอาท์พุทที่ได้จะเท่ากับไฟบวก

-ถ้าสัญญาณที่ป้อนเข้าขา non inverting น้อยกว่าสัญญาณที่เข้าขา inverting เอาท์พุทที่ได้จะเท่ากับไฟลบ

เพราะฉะนั้นเอาท์พุทที่ได้จากคอมพาราเตอร์จะเป็นนัลซ์ที่ swing ทั้งขึ้นลงและลบ

ใน project นี้ ใช้ LM311 เป็นคอมพาราเตอร์ เปรียบเทียบสัญญาณอินพุตกับคลื่นสามเหลี่ยม โดยการป้อนให้สัญญาณอินพุตเข้าที่ขา inverting และสัญญาณสามเหลี่ยมป้อนเข้าที่ขา non inverting การป้อนสัญญาณเมื่อเข้ามาเปรียบเทียบกับนั้น มีความสำคัญมาก เพราะถ้าป้อนเข้าสลับกัน จะมีผลทำให้วงจรในส่วน switching amplifier ไม่ทำงาน เนื่องจากสัญญาณนัลซ์วิคมอดคูลชันนี้เป็นตัวควบคุมการไหลของกระแสของ power mosfet คือเป็นสัญญาณที่จะควบคุมให้ power mosfet สวิตซ์ on หรือ off

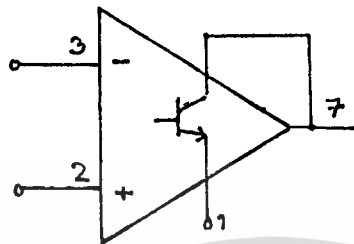
ข้อกำหนดที่สำคัญ

1. ความถี่ของคลื่นสามเหลี่ยมกับสัญญาณอินพุต กำหนดให้ความถี่ของคลื่นสามเหลี่ยมมีค่ามากกว่าสัญญาณอินพุต อย่างน้อย 10 เท่า

2. แอมพลิจูดของคลื่นสามเหลี่ยมต้องมากกว่าแอมพลิจูดของสัญญาณอินพุต

3. เนื่องจาก LM311 สามารถเลือกช่วง swing ของเอาท์พุทได้ กล่าวคือ

ภายใน LM311 ที่ส่วนเอาท์พุทจะมีทรานซิสเตอร์ต่ออยู่ในลักษณะดังรูป 3.7

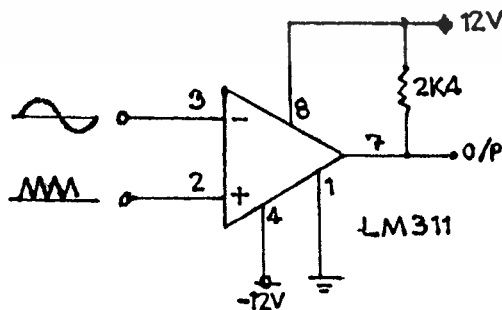
LM311

รูป 3.7 แสดงส่วนเอาต์พุตภายใน LM311

จากรูป 3.7 ที่ขาคอลเลคเตอร์ของทรานซิสเตอร์ คือ ขา 7 และที่ขาอิมิตเตอร์ คือ ขา 1 ของ LM311

- ถ้าป้อนให้ที่ขาคอลเลคเตอร์เป็นไฟบวก และอิมิตเตอร์เป็นกราวด์ เอาท์พุทที่ได้จะ swing ในช่วงศูนย์ถึงไฟบวก

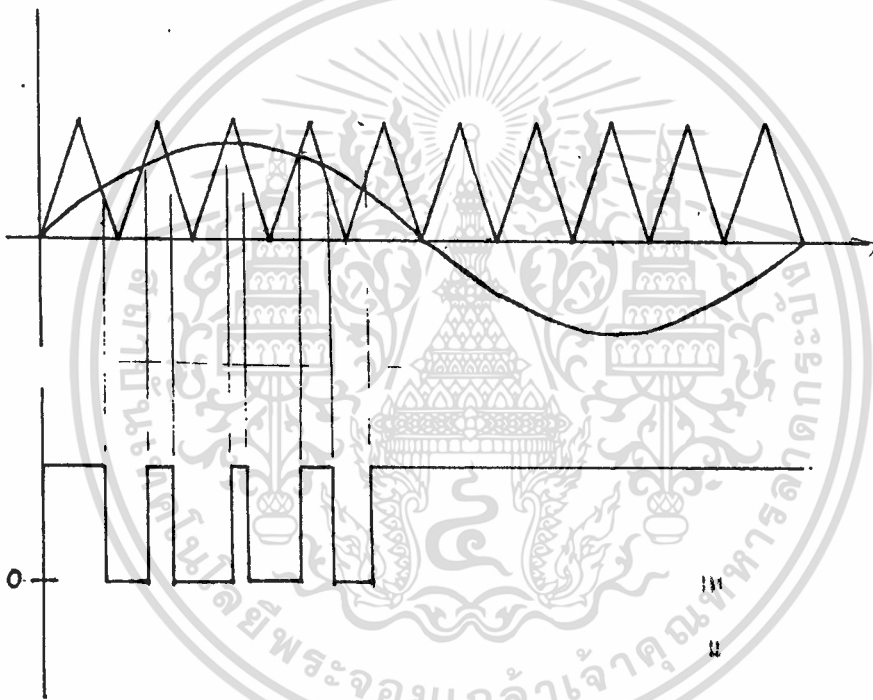
- ถ้าป้อนให้ที่ขาคอลเลคเตอร์เป็นกราวด์ และที่ขาอิมิตเตอร์เป็นไฟลบ เอาท์พุทที่ได้จะ swing ในช่วงศูนย์ถึงไฟลบ

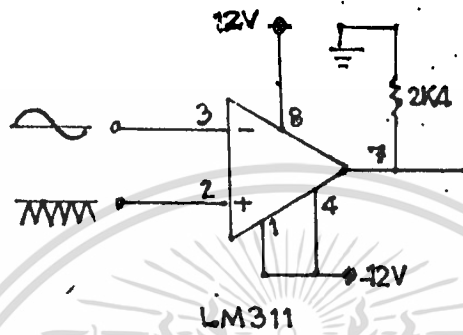
รูป 3.8 แสดงวงจรนิลชวิตช์คอมพาริเตอร์ทางซีกบวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในรูปที่ 3.8 แสดงถึงการใช้ LM311 เป็นคอมพาราเตอ์สำหรับเปรียบเทียบสัญญาณสามเหลี่ยมทางซีกบวก กับ สัญญาณอินพุท โดยค่าขาหนึ่งลงกราวด์ และเอาพุทขา 7 นั้น มีความต้านทาน 2.4k กับไฟบวก ดังนั้นเอาพุทที่ได้จากขา 7 จะ swing จากช่วงศูนย์ถึงไฟบวก ดังแสดงในรูปที่ 3.9

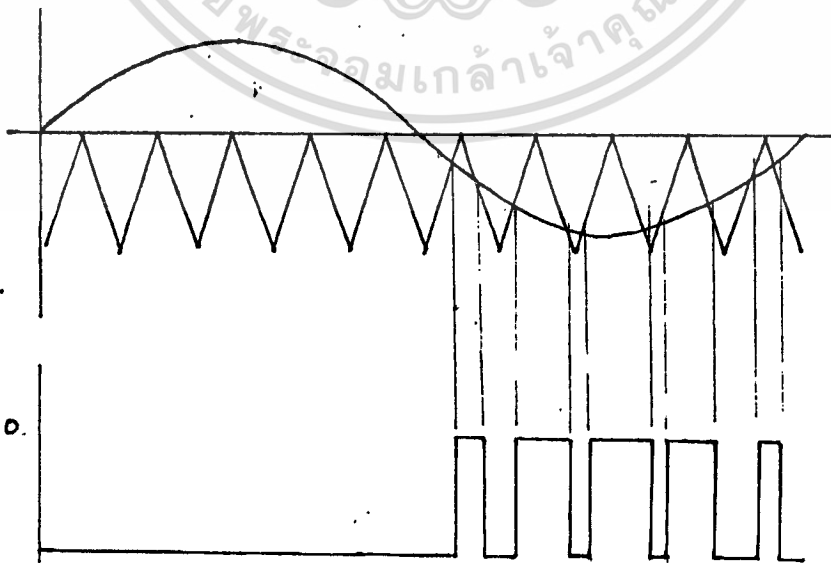

รูปที่ 3.9 แสดงสัญญาณพัลส์วิดมอดคูลเดชั่นทางซีกบวก

รูปที่ 3.10 แสดงวงจรพัลส์วิดมอดคูล์ขึ้นทางซีกลบ

ในรูป 3.10 ใช้ LM311 เป็นคอมพาราเตอร์สำหรับเปรียบเทียบสัญญาณสามเหลี่ยมทางซีกลบ กับ สัญญาณอินพุต โดยการต่อขา 1 ลงไฟลบ และเอาพุทขา 7 มีความต้านทาน 2.4k ต่อเชื่อมกับกราวด์ ดังนั้น เอาพุทที่ได้จากขา 7 จะ swing จากช่วงศูนย์ถึงไฟลบ ดังแสดงในรูปที่ 3.11

รูปที่ 3.11 แสดงสัญญาณพัลส์วิดมอดคูล์ขึ้นทางซีกลบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

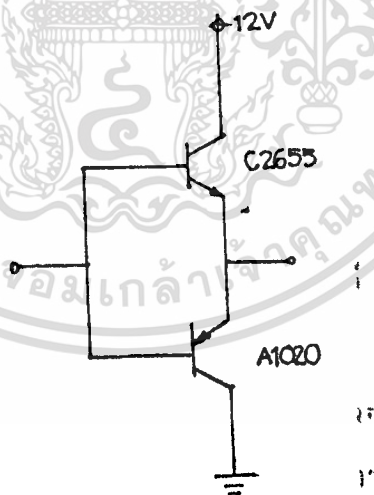
3.3 วงจรไดรเวอร์ (driver)

วงจรส่วนนี้มีหน้าที่เพิ่มกระแสให้มากขึ้น เพื่อที่จะไปไดรฟ์ power mosfet ให้สามารถทำงานได้ คือ มีกระแสเพียงพอในการซาร์จคาปาซิเตอร์ ที่อยู่ภายใน power mosfet ให้เต็มได้

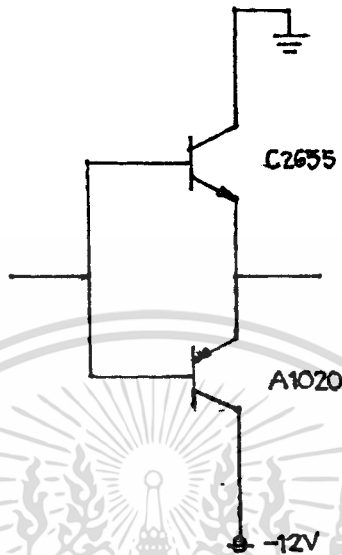
วงจรไดรเวอร์ ควรจะใช้ทรานซิสเตอร์ 2 ตัว ที่ทนกระแสได้สูง เพราะถ้าทรานซิสเตอร์ทนกระแสได้ต่ำ ทรานซิสเตอร์อาจพังได้ เนื่องจากการดีสซาร์จของคาปาซิเตอร์ ที่อยู่ภายใน power mosfet ผ่านทรานซิสเตอร์ ในขณะที่ power mosfet อยู่ในสภาวะ off

ทรานซิสเตอร์ทั้งสองตัว ถูกต่ออยู่ในลักษณะของวงจรคอมมอนคอลเลคเตอร์ทั้งสองชุด โดยวงจรไดรเวอร์ของ power mosfet ชนิด p channel จะต่อขาคอลเลคเตอร์ของ npn transistor เข้าไฟบวก และ ต่อขาคอลเลคเตอร์ของ pnp transistor ลงกราวด์ เพื่อให้สัญญาณขั้ววัดมอดคูล์ชันมีการ swing อยู่ในร่นางศูนย์ถึงไฟบวก

ดังแสดงในรูปที่ 3.12

รูปที่ 3.12 แสดงวงจรภาคไดรเวอร์ของ power mosfet ชนิด p

รูปที่ 3.13 แสดงวงจรภาคไดรเวอร์ power mosfet ชนิด n

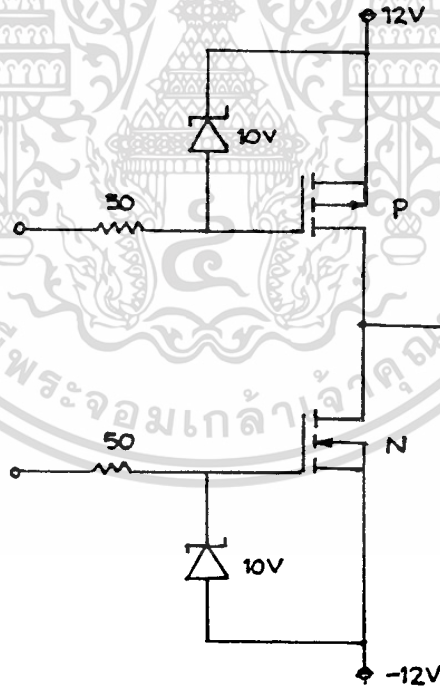
ในรูปที่ 3.13 ภาคคอลเลคเตอร์ของ npn transistor จะถูกต่อลงกราวด์และขา
คอลเลคเตอร์ของ pnp transistor จะต่อลงไฟลบ ดังนั้นสัญญาณพัลส์วิดมอดคูล์เลชั่นที่ผ่าน
ภาคไดรเวอร์มา จะมีการ swing อยู่ในช่วงศูนย์ถึงไฟลบ

3.4 วงจรสวิทช์แอมพลิฟายเออร์ (switching amplifier)

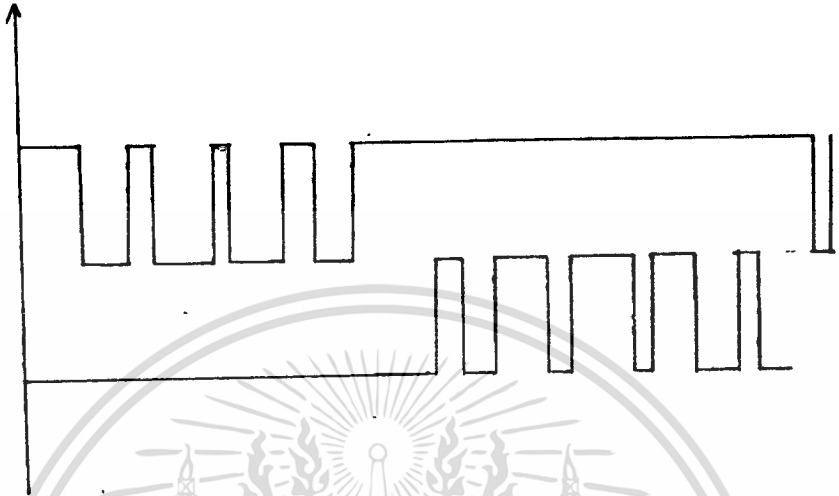
ในส่วนนี้ใช้ power mosfet เป็นตัวสวิทช์ โดยมีหลักการว่า power mosfet ทั้งชนิด p และ n 2 ตัว จะสลับกันทำงาน โดยมีสัญญาณพัลส์วิดมอดคูล์เป็นอินพุตที่ขาเกต เป็นตัวควบคุมการเปิดและปิด channel ของ power mosfet

คุณสมบัติและการใช้งานของ power mosfet

1. จะใช้โวลเตจควบคุมที่ขาเกตของ power mosfet
2. power mosfet จะ on หรือ ทำงาน ก็ต่อเมื่อโวลเตจที่คร่อมขาเกตและซอร์ตมากกว่า threshold voltage ซึ่งส่วนใหญ่ จะมีค่าประมาณ 5 โวลต์ และ ถ้าโวลเตจที่คร่อมขาเกต และซอร์ตต่ำกว่า threshold voltage จะทำให้ power mosfet อยู่ในสภาวะ off หรือไม่ทำงาน
3. power mosfet เหมาะที่จะใช้กับสัญญาณที่มีความถี่สูง

รูปที่ 3.14 แสดงวงจรในส่วน switching amplifier

รูปที่ 3.15 แสดงการเปรียบเทียบสัญญาณพัลส์วามอดคูเลชั่นที่ขาเกตของ power mosfet ชนิด n และชนิด p

อธิบายการทำงาน

-สัญญาณ PWM ทางซีกบวก จะมีลักษณะเป็นช่วงโพลบวกสลับกับพัลส์ที่ swing บวกกับศูนย์ โดยถ้าสัญญาณเป็นโพลบวก โวลเตจที่ขาเกตและซอร์ทจะเป็นจุดเดียวกัน มอสเฟทชนิด p จะไม่ทำงาน และช่วงที่สัญญาณเป็น 0 จะมีโวลเตจตกคร่อมขาเกตและซอร์ทเท่ากับ 12 โวลท์ ทำให้มอสเฟทชนิด p ทำงาน

-สัญญาณ PWM ทางซีกลบ จะมีลักษณะเป็นช่วงโพลลบสลับกับพัลส์ที่ swing อยู่ในช่วงโพลลบถึงศูนย์ โดยถ้าสัญญาณที่ขาเกตเป็นโพลลบ โวลเตจที่ขาเกตและซอร์ทจะเป็นจุดเดียวกัน มอสเฟทชนิด n จะไม่ทำงาน และช่วงที่สัญญาณที่ขาเกตเป็น 0 จะมีโวลเตจตกคร่อมเกตกับซอร์ทเท่ากับ 12 โวลท์ ทำให้มอสเฟทชนิด n ทำงาน

จากรูปที่ 3.15 จะเห็นว่า ช่วงที่ PWM ทางซีกบวกเป็นโพลบวกตลอดนั้น ทาง PWM ทางซีกลบ จะมีการสวิงในช่วง 0 กับโพลลบ ดังนั้น PWM ทางซีกบวก จะทำให้มอสเฟทชนิด

p ไม่ทำงาน ขณะที่ PWH ทางซีกลบมีการสวิง 0 ถึงไฟลบ จะทำให้มอสเฟต n นั้นทำงาน ในช่วงที่สัญญาณที่ขาเกตเป็นศูนย์ และหยุดทำงานในช่วงที่ขาเกตเป็นไฟลบ

ในช่วงเวลาต่อมา PWH ทางซีกบวก จะมีลักษณะเป็นพัลส์สวิงในช่วง 0 ถึงไฟบวก ขณะที่ PWH ทางซีกลบ จะเป็นไฟลบตลอด ดังนั้น PWH ทางซีกลบ จะทำให้มอสเฟตชนิด n ไม่ทำงาน ขณะที่ PWH ทางซีกบวกมีการสวิงจาก 0 ถึงไฟบวก ทำให้มอสเฟตชนิด p ทำงานในช่วงที่สัญญาณที่ขาเกตเป็นศูนย์ และ หยุดทำงานในช่วงที่เกตเป็นไฟบวก

สรุปการทำงาน

1. มอสเฟตชนิด p จะหยุดทำงานเมื่อ สัญญาณที่ขาเกตเป็นไฟบวก
2. มอสเฟตชนิด n จะหยุดทำงานเมื่อ สัญญาณที่ขาเกตเป็นไฟลบ
3. มอสเฟตชนิด n และ p จะทำงาน เมื่อสัญญาณที่ขาเกตเป็นศูนย์ คือมีโวลเตจคร่อมขาเกตกับซอร์ท
4. ขณะที่มอสเฟตชนิด p ทำงาน มอสเฟตชนิด n จะไม่ทำงาน และขณะที่มอสเฟตชนิด n ทำงาน มอสเฟตชนิด p จะไม่ทำงาน
5. ลักษณะของสัญญาณพัลส์ จะมีช่วงเวลาในการ on เป็นช่วงแคบๆ สลับกับช่วงเวลาที่มัน off

3.5 วงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน (low pass filter)

สัญญาณ PWM ที่ออกจากภาคสวิทชิงแอมพลิฟายเออร์ จะถูกนำมาผ่านวงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน เพื่อที่จะกรองเอาสัญญาณสามเหลี่ยมออกจากสัญญาณอินพุท โดยที่สัญญาณสามเหลี่ยมจะมีความถี่ 20 kHz และสัญญาณอินพุทมีความถี่ประมาณ 200 Hz ดังนั้น วงจรกรองความถี่ต่ำที่ออกแบบควรมีจุด f_c (cutoff frequency) ที่ประมาณ 2 kHz และเนื่องจากมีการกำหนดจุดคัทออฟที่แน่นอนและ sharp ด้วย จึงใช้วงจรกรองความถี่ต่ำแบบ m-derive ซึ่งสามารถคำนวณหาค่าของอุปกรณ์ต่างๆ ได้จากสมการดังต่อไปนี้

$$L_1 = (m \cdot R) / (3.1416 \cdot f_c)$$

$$L_2 = (1 - m^2) \cdot R / (4m \cdot 3.1416 \cdot f_c)$$

$$C_1 = m / (3.1416 \cdot f_c \cdot R)$$

กำหนดค่าให้ $f_c = 2.5 \text{ kHz}$, $m = 0.6$, $R = 8 \text{ ohm}$

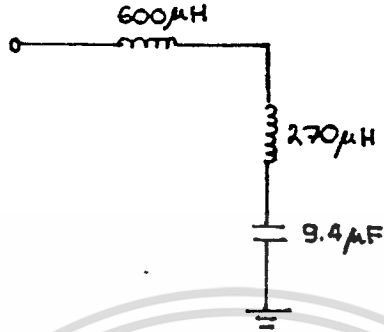
แทนค่า $L_1 = (0.6 \cdot 8) / (3.1416 \cdot 2.5 \cdot 10^3)$
 $= 600 \text{ microH}$

$$L_2 = (1 - 0.6^2) \cdot 8 / (4 \cdot 0.6 \cdot 3.1416 \cdot 2.5 \cdot 10^3)$$

$$= 270 \text{ microH}$$

$$C_1 = 0.6 / (3.1416 \cdot 2.5 \cdot 10^3 \cdot 8)$$

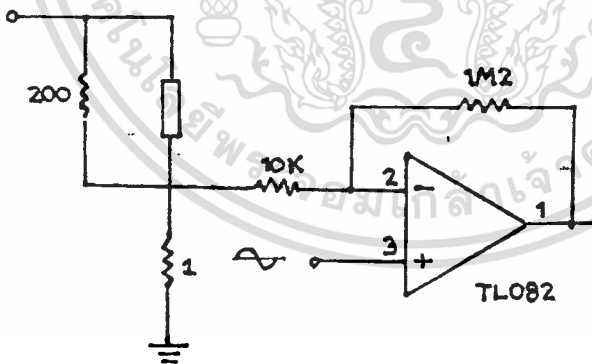
$$= 9.4 \text{ microF}$$

รูป 3.16 แสดงวงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน

3.6 วงจรฟีดแบค (feedback circuit)

สามารถสร้างวงจรได้ดังแสดงในรูป 3.17

รูป 3.17 แสดงวงจรป้อนกลับแบบลบ

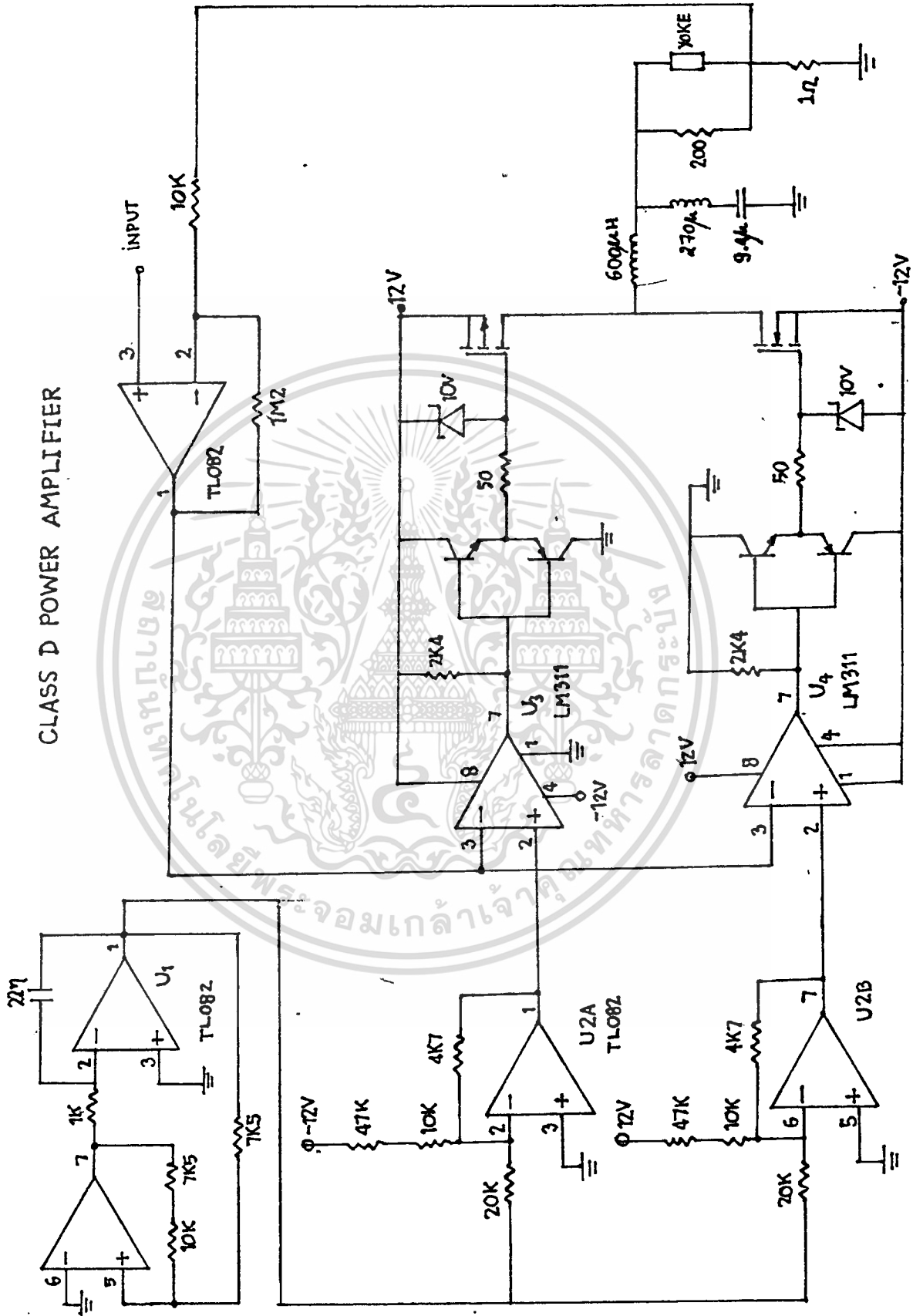
ในวงจร จะใช้ R_{1ohm} เป็นตัวเซนต์กระแสจากภาคเอาพุท แล้วทำการป้อนกลับมา

ยังภาคอินพุท โดยป้อนกลับเป็นแบบโวลเตจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CLASS D POWER AMPLIFIER

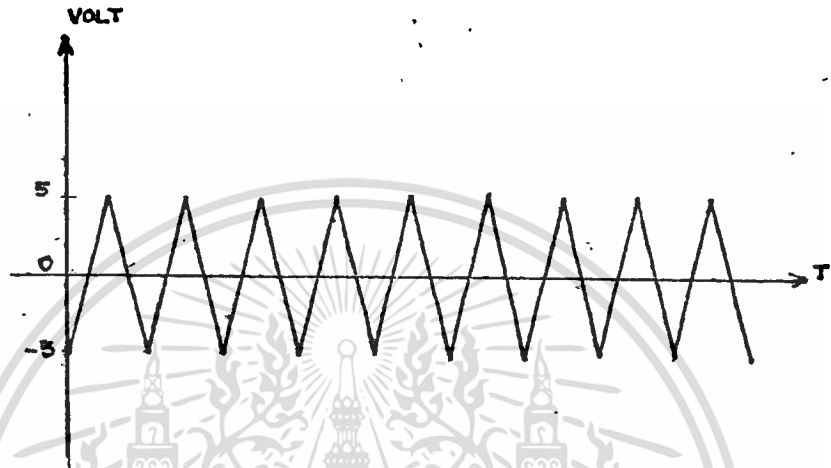

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 ผลการทดลอง

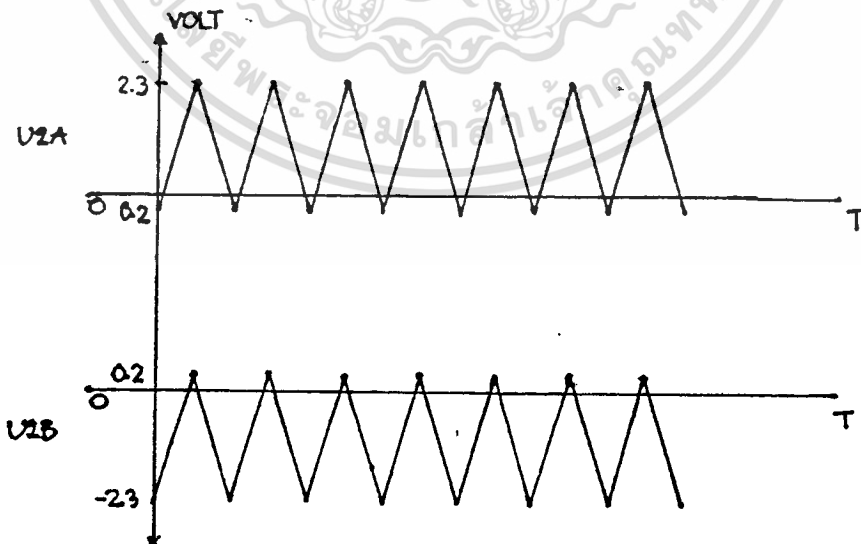
ผลการทดลองจากบทนี้ จะแสดงผลจวนส่วนต่างๆของวงจร โดยมีหัวข้อต่างๆดังนี้

4.1 แสดงผลสัญญาณสามเหลี่ยม (เอาพุทของ U_1)

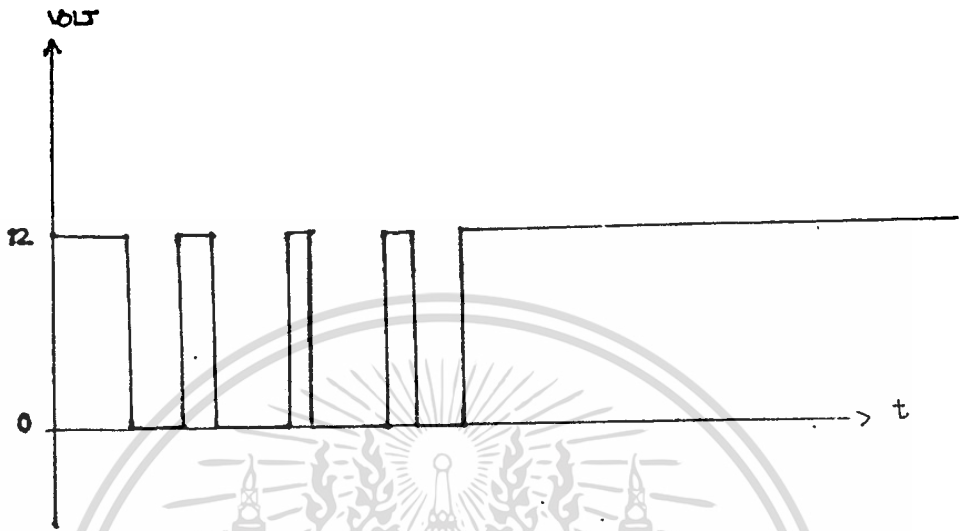

4.2 แสดงผลสัญญาณสามเหลี่ยมซึ่งถูกยกกระดืบไปรีกบวกและรีกลบ (เอาพุทของ

U_{2A} และ U_{2B})

4.3 แสดงผลสัญญาณ PWM ทางรีกบวค (เอาพุทของ U_2)

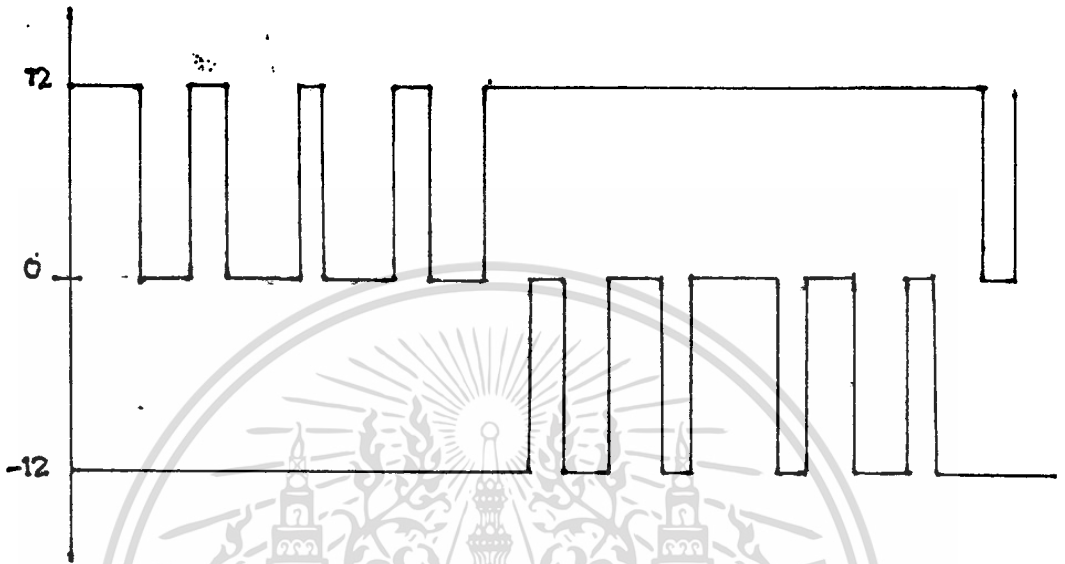

4.4 แสดงผลของสัญญาณ PWM ทางรีกลบ (เอาพุทของ U_2)

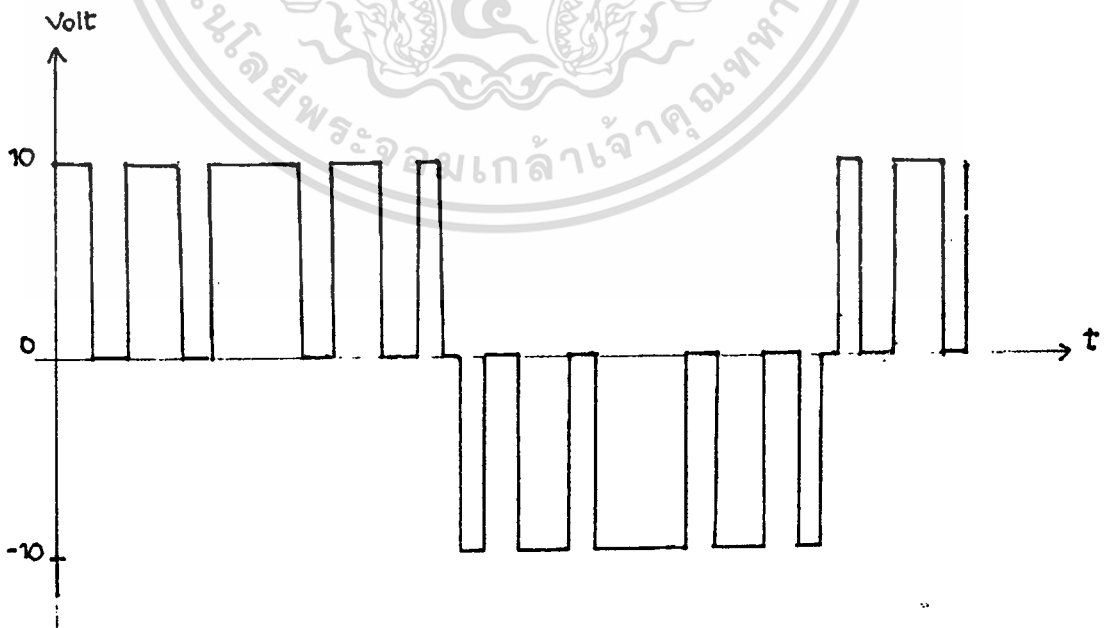

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้จูนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 แสดงผลของสัญญาณ PWM ที่ขาเกทของมอสเฟตชนิด P เทียบกับ สัญญาณ PWM ที่ขาเกทของมอสเฟตชนิด N

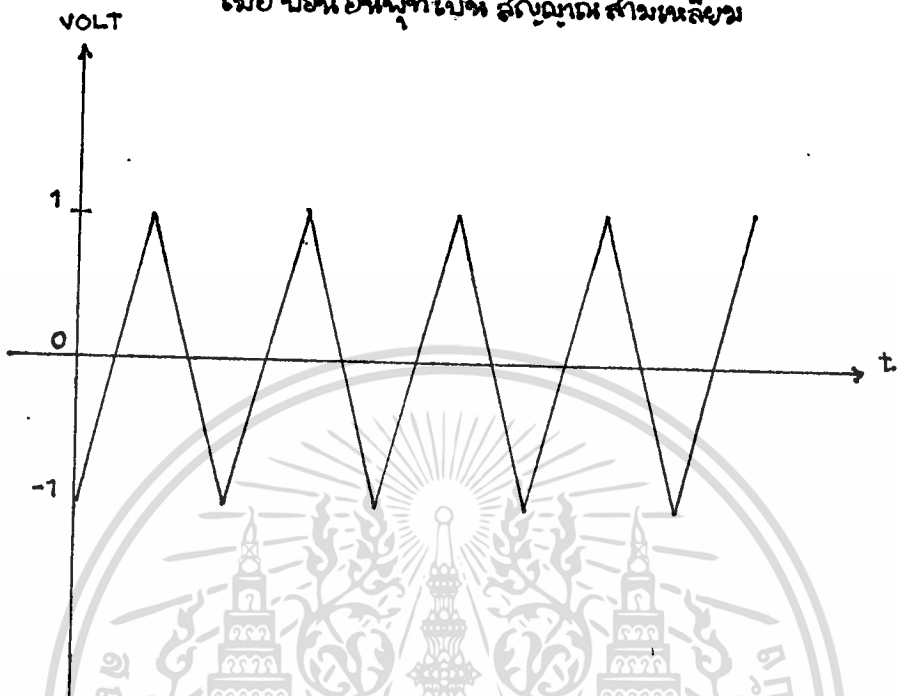

4.6 แสดงผลส่วนเอาพุทของส่วนสวิทชิงแอมพลิฟายเออร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7 แสดงสัญญาณเอาพุทของระบบ (วัดคร่อม R 1 ohm)
เมื่อ ป้อน อินพุท เป็น สัญญาณ สามเหลี่ยม

4.8 ผลการทดลองหาค่าประสิทธิภาพของวงจร

V_0 (VOLT)	I_1 (AMP)	I_2 (AMP)	$P_S = (I_1 + I_2) \times 12$ (Watt)	$P_0 = V_0^2 / 8R$ (Watt)	$Eff = \frac{P_0}{P_S} \times 100$ (%)
20	0.27	0.26	6.36	6.25	98.2
15	0.13	0.11	3.6	3.51	97.5
10	0.07	0.06	1.68	1.56	92.8
5	0.02	0.02	0.48	0.39	81.25

การหาค่าประสิทธิภาพของวงจร สามารถวัดและคำนวณค่าต่างๆได้ดังนี้

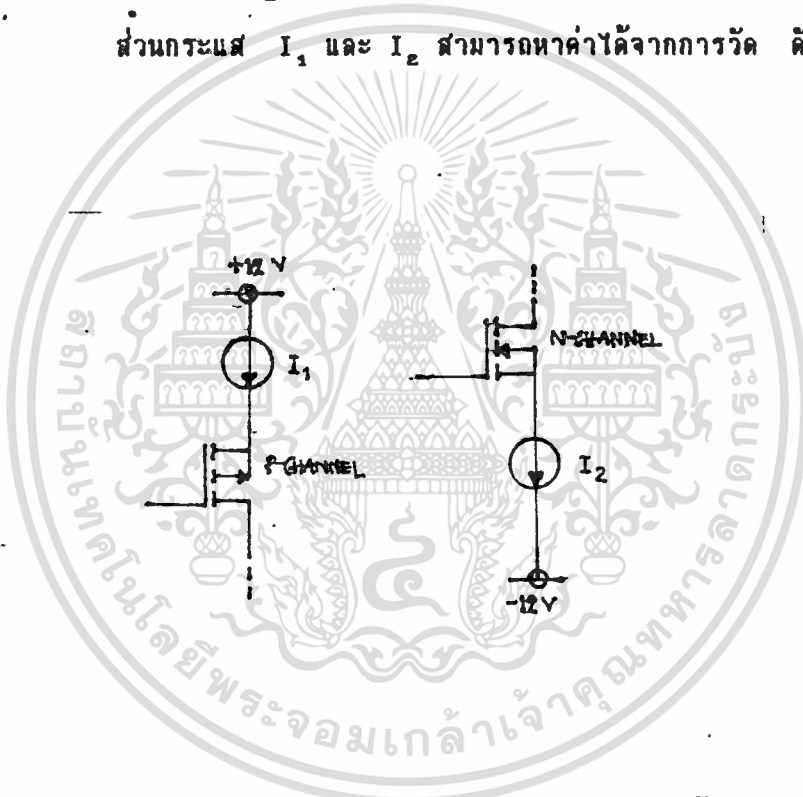
1. การหาค่า P_{in} สามารถหาได้จากสมการดังต่อไปนี้

$$P_{in} = I_1 |V_1| + I_2 |V_2|$$

โดย $V_1 = 12 \text{ volt}$

$V_2 = -12 \text{ volt}$

ส่วนกระแส I_1 และ I_2 สามารถหาค่าได้จากการวัด ดังแสดงในรูป

2. การหาค่า P_o สามารถหาได้จากสมการดังต่อไปนี้

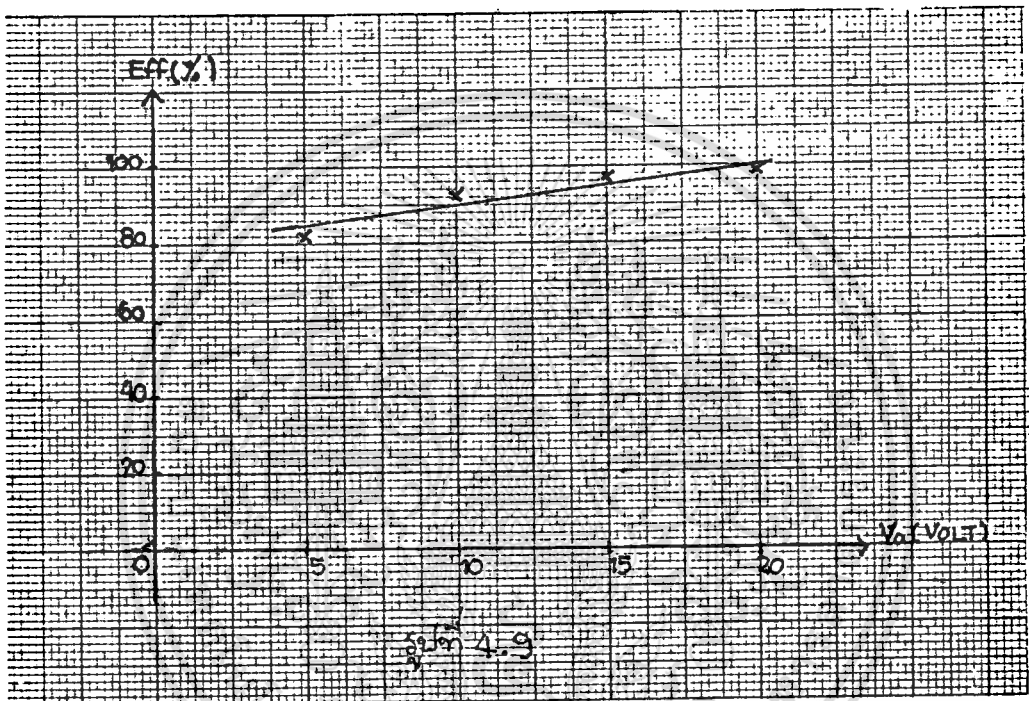
$$P_o = V_o^2 / 8R$$

โดย $V_o =$ โวลเตจที่วัดคร่อมโหลด

$R = 8 \text{ ohm}$

3. การหาค่าประสิทธิภาพ (efficiency)

จากผลการทดลองที่ 4.8 จะพบว่า ประสิทธิภาพของวงจรจะสูงสุดเมื่อ V_o มีค่า maximum โดยที่สัญญาณเอาต์พุตยังคงไม่เพี้ยน โดยจะมีประสิทธิภาพสูงถึง 98 % ซึ่งนับว่า มีความสูญเสียความร้อนที่ตัว power mosfet น้อยมากและเมื่อ V_o มีค่าลดต่ำลง ประสิทธิภาพของวงจรจะลดลงด้วย ดังแสดงในรูปที่ 4.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 สรุปและวิจารณ์

วงจรขยายกำลังแบบคลาสดี เป็นวงจรขยายสัญญาณที่มีประสิทธิภาพสูง เนื่องจากมีการใช้สัญญาณ PWM มาควบคุมการสวิตช์ของ power mosfet ให้มีการ on และ off โดยในช่วงที่มอสเฟต on เกือบจะไม่มีโวลเตจตกคร่อมมอสเฟตเลย และ ในช่วงที่มอสเฟต off เกือบจะไม่มีกระแสไหลผ่านมอสเฟต ดังนั้น การสูญเสียพลังงานในรูปความร้อนที่ตัวมอสเฟตจึงมีน้อยมาก ขนาดของ heat sink ที่ติดตั้งจึงมีขนาดเล็ก

ข้อดีของวงจร คือ ความเหนือนของสัญญาณเอาพุตจะมีมาก เนื่องจากวงจรนี้ต้องนำเอาสัญญาณสามเหลี่ยมมาทำการมอดูเลตกับสัญญาณอินพุต จึงจำเป็นต้องออกแบบวงจรองความถี่ต่ำที่คมมากๆ เพื่อที่จะกรองเอาสัญญาณสามเหลี่ยมออกให้หมด ให้เหลือแต่สัญญาณอินพุต เพื่อลดความเหนือนดังกล่าว จึงควรมีการปิดแบคสัญญาณจากเอาพุตมาซึ่งอินพุต

ใน

ที่

กิติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงไปด้วยดี ก็เนื่องมาจากการให้คำปรึกษาที่ดี จาก รศ.มนัส สังวารศิลป์ , อาจารย์ประกาย สุวรรณ , อาจารย์พิชัย คูศิริวานิชกร และที่งานแผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ที่ให้ความช่วยเหลือในทุกด้านด้วยดีตลอดมา จึงใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ.ที่นี้ด้วย

๘

๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสืออ้างอิง

- 1.Theodore F. Bogart , "Electronic devices and circuits" ,
Columbus : Merrill publishing company , pp.692-697 , 1986
- 2.Howard M. Berlin , "Design of op amp. circuit with experi-
ment" , Howard W. Sam , 1980
- 3.วารสาร คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ เวิลด์ ฉบับ เดือนสิงหาคม 2527

